

for den ærede Ordfører for Partiet Venstre —, at Folketinget afgør den politiske Retning her i Landet. Retningslinien er skrevet, den er tegnet, og man vil tydeligt af Folketinget og af Folketingets Flertal, hvorfra Ministeriet udgaar. Paa dette lader der sig aldeles ikke rette af Landstinget. Der er ingen Ændring mulig overfor den Retningslinie, som holdes af Folketingsflertallet og af et Ministerium. Deraf følger efter min Mening, at naar en fælles Politik mellem to Grupper fastslaaes i Folketinget — hvad enten der nu udgaar et Ministerium deraf eller ikke; det skal jeg ikke beskæftige mig med i Øjeblikket —, kan den ikke strande paa, at der er et Flertal i Landstinget imod denne Politik, og ganske særlig da ikke strande derpaa, naar der finder en Tilkendegivelse Sted gennem et Folketingsvalg, saaledes at Folketingsvalgets Retning, Udslag, om man vil, er ens med Folketingsflertallets. Dette ligger efter min Formening i, at Landstinget ikke kan opløses. Der er ingen faktisk Mulighed for, at en Regering kan bekræfte eller faa afgjort sin Politik gennem et Landstingsvalg. Men gennem et Folketingsvalg kan det ske. Saa er det Landspolitik, og saa er Landstinget nødt til at bøje sig, og saa er det ikke noget Spørgsmaal, om man stemmer efter Grundloven, efter sin Overbevisning — hvad enhver Rigsdagsmand er bundet til —, for saa bliver det efter min Mening en Overbevisning af politisk Art, at man ikke modsætter sig Folketingets bestemte Mening, Villie og Aand. Det er ogsaa efter min Mening Forfatningens Aand, og den maa man rette sig efter —, ogsaa jeg, selv om jeg ikke havde den mindste Lyst dertil. Jeg vilde være ude af Stand til at finde nogen som helst Tilfredsstillelse ved at stemme for en Art Politik, som jeg ikke i og for sig tiltraadte; men jeg vilde bøje mig for den. Jeg vilde sige: der er fri March for Folketinget og dets Politik, Landstinget kan ikke være en Hindring for denne March.

Maegaard: De sidste Udtalelser af det ærede 17de landstingsvalgte Medlem (Brandes) havde jo betydelig politisk Interesse, Interesse med Hensyn til Forstaaelsen af Forholdet mellem Folketingets og Landstingets Indflydelse paa Lovgivningen. Men jeg kan ikke andet end beklage, at den Opfattelse, som det ærede Medlem gav Udtryk, efter min Mening er en noget anden end den, der tidligere er fastslaaet her i Tinget, ogsaa af det ærede

Medlem selv, ikke blot gennem Udtalelser, men tillige gennem Afstemning. Jeg gad nok set, om det vilde blive anerkendt, hvis vi nu tænker os Folketinget opløst i Løbet af nogle Dage, og et Folketingsvalg gav det Udslag, at Konservative og Socialdemokrater fik Flertallet, at Landstinget saa skulde bøje sig for en Toldlovgivning, gennemført af disse to Partier, naar man erindrer, at Socialdemokratiet først er blevet toldvenligt i Løbet af de sidste Par Dage. Skulde det da kaldes Landets Politik, at saa mange Hundrede Tusind Vælgere i Løbet af faa Dage blev omvendt, og kunde de saa foreskrive den anden lovgivende Forsamling, hvorledes denne skulde optræde i en saadan Situation? Jeg tror ikke, at en saadan Opfattelse tidligere er gjort gældende, og jeg mener ikke, at den er i Overensstemmelse med den Forudsætning, hvorunder vi fik Grundloven af 1915, for saa kunde man lige saa godt have undværet Landstinget og blot foreskrevet, at naar den Slags Forhold kom til at foreligge, maatte de ikke gennemføres uden efter et Folketingsvalg eller efter en Folkeafstemning. Landstinget havde været fuldkommen overflødig, hvis det ikke skulde have nogen Indflydelse paa Lovgivningen. Og dette har det ærede Medlem ikke blot tidligere sagt, men ogsaa bekræftet gennem sin Afstemning.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg ønsker blot at gøre et Par Bemærkninger til det ærede 17de landstingsvalgte Medlem (Brandes). Det ærede Medlem vilde gøre gældende, at naar man traf saa mange og saa dyre Foranstaltninger under Krigen, var det under Hensyn ikke til Landet, men — det nævnte det ærede Medlem udtrykkeligt — til det konservative Folkeparti. Jeg skal naturligvis ikke ved denne Lejlighed komme dybere ind paa dette; men jeg tror alligevel, at det er en ganske urigtig Betragtning, idet jeg med Hensyn til Tune-Stillingen mindes, at det dog vist var paa det radikale Partis eget Initiativ, at vi overhovedet fik den Stilling. Jeg ved da ikke af, at man fra Venstres eller fra det konservative Folkepartis Side paa det Tidspunkt havde været ude efter, at den Stilling skulde bygges.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at Venstre i sin Tid var akkurat som det radikale Parti nu imod det daværende Styre paa Grund af de provisoriske Foranstaltninger, der da blev gennemført. Ja, det er det sidste, vi skal sætte en tyk Streg under. Det ærede Medlem sagde